

nr

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

Longlist MT DGSC-19**Omschrijving werkzaamheid/taak/opdracht**

(middel)lange termijn effecten (op lichamelijke gezondheid en psychisch welbevinden) na besmetting met Covid-19

(middel)lange termijn effecten van de tweedeling in de samenleving en ongelijke verdeling wat betreft persoonlijk inkomensverlies door de coronacrisis zowel of micro als macroniveau

Tegen- en andersdenkende functie (nog) sterker inrichten --> wat kan anders en wat kan wel? Mogelijkheden verkennen!

(achter de schermen) beginnen met nadenken over de grote vragen: Wat leren we nu van deze crisis? Hoe kunnen we deze kennis gebruiken voor toekomstige situaties? Wat zijn de overeenkomsten en verschillen met voorgaande (financiële) crises? Etc.

Hoe kunnen we operationaliseren wat er in het internationale debat prominenter op tafel kwam, namelijk dat deze COVID-crisis een opmaat is (een dressrehearsal) voor de (gevolgen van) de klimaatcrisis

hoe doen we in deze crisis onze vooraanstaande internationale positie recht?

Luisteren als competentie van de overheid

Lessen en draaiboek voor 'de volgende viruscrisis'

Van economische crisis naar kans

Hoe benutten we de crisis om meer klimaatneutraal de 21e eeuw in te gaan?

Lessen over het type politiek leiderschap dat nodig is voor dit soort situaties en het handhaven van basisprincipes van de democratische rechtsstaat (heeft ook relatie met voorgaande punt). Snelheid en doortastendheid van handelen in een democratie.

Publieke afweging van waarden

Reframing van kwetsbaarheid naar kracht

Oppakken van SER aanbevelingen t.a.v. de positie van kwetsbare groepen

Prioritering van kwetsbare groepen en vaccinatiebeleid 2021.

Jeugd/kwetsbare groepen in Caribisch Nederland

Perspectief voor jongvolwassenen (18-27 jaar)

(Persoonlijke) faillissementen n.a.v. coronacrisis en effect op armoede en schulden

Gevolgen voor (stads)distributie

Leegstand in de binnensteden (vooral detailhandel)

Stimuleren van thuiswerken ook na de coronacrisis (incl. bijbehorende verschillen in belang).

"Boost" op het gebied van vergroten van sociale cohesie en burgerschap en het tegengaan van polarisatie en ongelijkheid.

Psychische belasting (eenzaamheid, depressie).

Inhalen leerachterstanden.

Wendbaarheid en flexibiliteit op de arbeidsmarkt (incl. leven lang leren).

Veiligheid en robuustheid van (online/netwerk)voorzieningen.

Crimineel geld dat in probleemsectoren terecht is gekomen.

Digitalisering

Sociale innovatie

Duurzaamheid (klimaat): zie ook 5 hierboven.

Heropenen van landsgrenzen

Afschalen van de crisis

Inzet rolmodellen in heropenen van samenleving

Duurzaamheid (klimaat): zie ook 5 hierboven.

Naar buiten!

Herdefinieren van begrip "Brede Welvaart" nav Corona-crisis

Leefbaarheid in tijden van en na crises. 'Een menswaardig bestaan in crisistijd'

Waarom geschikt voor DGSC-19?

omdat dit onderwerp (volgens mij) nog niet expliciet aandacht krijgt, voor een substantieel deel van de Covid-19 patiënten heeft het wel langdurige effecten.

Deze tweedeling heeft zowel individuele effecten (schulden, zorgen, gebrek aan perspectief) als op macro niveau, het leidt tot polarisatie en wantrouwen in de overheid. Dit betreft ook meerdere departementen (SZW, FIN, EZK, VWS, J&V, BZK). DG SC-19 zou een coördinerende rol kunnen spelen.

DGSC-19 is een netwerkorganisatie en heeft een overheidsbrede blik. Ideaal om vanuit verschillende perspectieven toegevoegde waarde te kunnen leveren

Idem

het is een gesprek dat internationaal (bij de OECD) een aantal keer op tafel kwam en ik nie top deze manier in Nederland gevoerd hoor worden. Een ander gesprek dan het gevoerde gesprek en een nieuw perspectief.

op de meeste wereldranglijsten staat Nederland hoog, helemaal als het gaat over overheidshandelen zijn we eigenlijk altijd in de top10 te vinden. En nu? Nu niet. Welke factoren spelen hierin mee?

hoe zijn we als overheid een luisterend oor? Luisteren we wel naar de burgers? Kunnen we geruststellen daar waar kan? Hoe verbeteren we onze outreach? Zie bv het gesprek over de strategie. Waar elke vraag hetzelfde antwoord krijgt zonder een werkelijk gesprek over de overwegingen voor de gekozen koers en de congruentie van de maatregelen met deze koers.

Bv. mogelijkheid van mutatie virus en/of komst van een killervirus. Deels NL-overstijgend vraagstuk uiteraard, maar desondanks toch: wat kan NL dan doen als dat scenario zich voltrekt?

Hoe moeten we omgaan met faillissementen en fusies in 2021 en 2022? Kunnen we die zien als een harde, maar goede herordening van de markt? Welke faillissementen wil je stimuleren? Welke faillissementen wil je voorkomen? Is fuseren de oplossing? Hoe voorkom je het ontstaan van grote conglomeraten? En multinationals?

Moet thuiswerken de norm worden? Waar kunnen we de digitalisering van ons werk stimuleren? En waar is sprake van hardnekkige culturele factoren, die maken dat we willen vasthouden aan oude gewoonten? Praktisch voorbeeld: moeten we nu investeren in verbreding van snelwegen, of een pas op de plaats maken en dit geld benutten voor een omschakeling?

Dat is de kern van de politiek. Daarin zijn altijd duivelse dilemma's. Die waren er ook deze crisis en die zijn er nog steeds. Hoe zijn we daar in NL mee omgegaan? Echt goed terugkijken kun je altijd pas na enige tijd. Hoe voorkomen we dat er over 1 a 2 jaar een circus ontstaat van "barbertje moet hangen". En dat verantwoording over de inzet van het kabinet wel voldoende zelfkritisch vermogen heeft?

We zijn bang voor een verdergaande tweedeling. We willen gelijke kansen bevorderen. Maar helpt het dan om mensen te zien en te benoemen als 'kwetsbaar', of moeten we dat beeld omdraaien? Zijn wij 'gewone burgers' te verwend geraakt? Kunnen we niet meer omgaan met een beetje tegenslag? Wat nu als we het beeld eens omdraaien? Wat kunnen 'gewone mensen' leren van kwetsbare mensen? Wat is hun verborgen kracht? En... kan een 'reframing'-strategie gelijke kansen bevorderen?

“Zorg ervoor dat er binnen een generieke aanpak ruimte wordt gecreëerd om in te spelen op de mogelijkheden en behoeften van specifieke groepen, om beleid zo goed mogelijk aan te laten sluiten bij de behoeften van een groep is het van belang om de ervaringen van die groepen op te halen. Zorg ervoor dat de mensen die door de crisis getroffen worden betrokken worden bij het proces van besluitvorming. Laat hen meepraten over het beleid en de maatregelen. Organiseer focusgroepen en maak gebruik van apps.”

In de pers klinkt duidelijk door dat we kwetsbare groepen eerst willen vaccineren, dan wel degenen die hen verzorgen. Maar dit zijn dan groepen die kwetsbaar zijn vóór het virus, zoals ouderen boven de 70 en mensen met een chronische ziekte. En hun verzorgers. Maar wanneer komen de sociaal- en economisch kwetsbare groepen aan de beurt, of de groepen die vanwege fysieke of geestelijke handicaps of psychische problemen geïsoleerd zijn en op achterstand staan? En moeten ‘hun verzorgers’ niet ook voorrang krijgen? Of kiezen we dan eerst voor de ‘reguliere arbeidsbevolking’? Wat zijn hierin de afwegingen en opties? En hebben we dan in de tussentijd andere maatregelen nodig, bv. medische mondkapjes?

MLT4 perspectief voor jeugd heeft naar jeugd in de brede zin van het woord gekeken. Op Caribisch Nederland ligt nog een uitdaging voor de jeugd. De mogelijkheden zijn daar beperkt (want een eiland) en ze vallen daar onder een ander zorgstelsel en kunnen daardoor geen gebruikmaken van alle opties die er wel zijn voor jeugd/kwetsbare groepen in NL.

MLT4 keken naar perspectief voor jeugd in brede zin. Een van de constateringen tijdens dit traject is dat jongvolwassenen tussen 18-27 jaar het extra zwaar hebben t.o.v. jongeren onder de 18 jaar. Boven de 18 mag er bv. in teamverband worden gesport, krijgen ze maar zeer beperkt fysiek onderwijs en komen ze minder snel aan een stage of baan. Juist voor deze leeftijdsgroep is de nood het allerhoogst. Dit dreigt de verloren generatie te worden. Onze partners waren eensluidend: we kunnen en moeten meer perspectief bieden aan deze specifieke groep. Ook na de komende maanden zal deze groep last houden van de nadelige effecten van de maatregelen

Focus van herstelbeleid ligt nu op overleiden houden van bedrijven en (tot nu toe) minder op de persoonlijke effecten als dat niet lukt.

Extra druk op ruimte, infrastructuur en arbeidsmarkt o.a. door toegenomen vraag naar online bestellen.

Evt. fieldlabs (pilots/experimenten) in evenementenbranche verbreden met detailhandel en horeca.

Hoe gaan we om met spanningen die horen bij stimuleren van thuiswerken? Denk aan: voordelen voor infrastructuur, milieu, gebouwgebruik. Maar OV aanbieders, werkgevers, kinderopvangcentra zijn minder blij met stimuleren thuiswerken.

Bijv. als 1,5 meter en mondkapjes en sterk tegenovergestelde meningen over coronazaken aanhouden, hoe kunnen we (toch) aan de slag met vergroten van sociale cohesie? Hoe pak je dit aan zonder dat het averechts werkt en hoe betrek je evt. meer departementen hierbij?

(Zie ook (1), maar evt. breder trekken dan mensen die COVID-19 hadden). Denk aan onvoldoende sociaal contact in den brede, psychische belasting bij werknemers (angst voor verlies baan, anders werken), scholieren en studenten, in zorgverlening (zie Coronakompassen van SCP).

Hoewel gecentreerd rond OCW, toch evt. bredere actie op nodig. Concrete acties vanuit DG mogelijk.

Welke nieuwe sectoren, vraag/aanbod zijn ontstaan n.a.v. corona en hoe kunnen we de goede kanten daarvan behouden? Zouden we in een volgende vergelijkbare crisis bijv. horecamedewerkers, kappers, winkelmedewerkers sneller kunnen omscholen?

Concreet voorbeeld van breder vraagstuk van voorbereiden op een volgende (andersoortige) crisis. Hoe kunnen we het einde van de crisis benutten door aandacht voor crisisbeheersing een extra boost te geven? Zodat iedere organisatie bijv. voorbereid is op hackers, statelijke dreigingen, uitval netwerk etc.?

Denk bijv. aan horeca, detailhandel, reisbranche, evenementenbranche.

Coronacrisis gebruiken als boost voor meer digitaal werken, leren, zorgen, overheidsdiensten aanbieden (belang wifi, 5G, glasvezel). Aandachtspunt is om hierin goed de wensen van de afnemer (burger, klant, patient) te peilen.

Zie toegenomen sociale bijeenkomsten via beeldbellen. We kunnen inventariseren wat kansen op dit gebied zijn.

Hoe kunnen we op de korte of middellange termijn n.a.v. corona kansen pakken op gebied van duurzaamheid (in de zin van klimaat)?

Wat doen we als iedereen tegelijkertijd vakantie opneemt, op hetzelfde moment gaat reizen, hoe verspreid je toerisme kansen binnen EU, hoe ga je om met gevaccineerde landen vs. niet-gevaccineerde landen?

(Natuurlijk grote rol NCTV en NKC.) Afschalen van een crisis is een vak apart. Hoe pakken we dat goed aan, samen met de samenleving? Wat is er blijvend veranderd? Blikken we gezamenlijk terug?

Welke positie kunnen rolmodellen (sport, politiek, media) innemen in het heropenen van de samenleving?

Hoe kunnen we op de korte of middellange termijn n.a.v. corona kansen pakken op gebied van duurzaamheid (in de zin van klimaat)?

Het virus verspreidt zich buiten minder makkelijk dan binnen. Grootschaliger kijken naar hoe er meer mogelijk is door vanaf januari meer gebruik te maken van 'buiten', waardoor het risico op verspreiding wordt verkleind. Bijvoorbeeld echt aan de slag met zoveel mogelijk buiten sporten. Maar ook bijvoorbeeld meer kraampjes buiten van winkels, meer markten, meer horeca terrassen buiten en afhalen van horeca buiten. Gedurende de coronacrisis kan hier slimmer gebruik van worden gemaakt. Dat vergt wel een nadere uitwerking, wat daar voor nodig is.

Is het begrip Brede Welvaart veranderd door Covid-19 en behoeven de ondersteunende indicatoren een herdefiniering?

Wat is leefbaarheid in tijden van en na crises? Waar bestaat dit uit? Wat is hiervoor nodig? Denk hierbij ook aan sociale armoede.

5.1.2e 5.1.2e

5.1.2e 5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e